

Σαπφώ Ηλίας

Πρώτη Περιγραφή Πύκνω Ρεθύφρον

2^η Θεματική Δερίοχη:

Στο βιβλίο του φιλοσόφου Ρενέ Ντεκάρτ, «Στοχασμοί, περί της πρώτης φιλοσοφίας», ο φιλόσοφος στοχάζει στην ~~αδελφή~~ έρεση μιας βέβαιης ~~γνώσης~~ θεμελιώδους γνώσης που θα μπορεί να είναι ακριβής για κάθε αναγνώστη του έργου του, σε οποιαδήποτε εδοχή (ακρίβες και διαρκές). Το εργαλείο που διαθέτει είναι ο νους του, με τον οποίο πρέπει να αποφυλακιστεί από το εξωτερικό και να αφηρηθεί μεθεσθεντικές και γνώσης (λογική αμφιβολία, μεθοδική αμφιβολία). *

~~Έχοντας από το ^{δευτερο} ~~πρώτο~~ στοχασμό του, στον οποίο αποδεικνύει την ύπαρξη του ως αέχω και την ^{θέσπιση} ~~αδελφή~~ ως είναι σκευτότερο ον, καλείται να αποδείξει την ύπαρξη του θεού ~~και πέρα στα όρια~~~~

⊗

Ερωτά αὐτὸν τὸν δευτέρου στοχασμοῦ του, στὸν
αὐτοῖο αὐτοδουκνίει ^{τὴν ὑπόθεσιν} τοῦ αἰχμῶ του ὡς δεξιότροπο
ὄν, κελεύεται νὰ αὐτοδείξει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δημιουργοῦ
σου, τοῦ Θεοῦ.

Αρχικῶς, φέρνει σου εὐχάρισμα ὡς ἀφοῦ ὑπάρχει
μέσα τοῦ οριζήμενης ιδέας σου ~~αὐτοδουκνίει~~ τὴν δεξιότροπον
σαφῶς καὶ ^{διακριτικῶς} ~~αὐτοδουκνίει~~ (ὡς ἢ ἡ ὑπόθεσιν τοῦ) καὶ δὲν
ὑποέκυψαν αὐτὸ καὶ αὐτοῖο ἐξωτερικῶς ἀπαράγοντα ~~καὶ~~
καὶ αὐτοῖο τῆλε - ἀνώτερο ὄν ἀρῶει νὰ του τὴν
ἐθαλε στὸν νοῦ. Αὐτὸ το ὄν εἶναι ὁ Θεός.

Εἰδίως, θυγε ~~⊗~~ τὴν σχέσιν αὐτοτελεθροῦ καὶ
αἰτίας αὐτοῦ ἀναφέρει χαρακτηριστικῶς ἡ ἀληθινὰ
ὑπόθεσιν τοῦ αἰτίου ἀφῶρει νὰ εἶναι τόσο ἀληθινὴ
ὅσο καὶ τὸ αὐτοτελεθροῦ τῆς. ~~⊗~~ Με αὐτὸν τοῦ τῶσο
αφοῦ ὁ ἴδιος εἶναι ἀληθινὸς καὶ ὑπάρχει (2^{ος} στοχασμὸς)
τότε τὸ αἶτιον δημιουργίας τοῦ, ὁ Θεός, εἶναι ἐξἴσου
ἀληθινὸ καὶ ἀσχεματικὸ.

Εἰδίως, γὰρ νὰ δείξει τὴν σημαντικότητα τῆς
σαφῆς ἐκφράσεως σου ἔχει γὰρ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ αὐτὸ
αὐτὴ ~~⊗~~ ταυτίζεται με τὴν ^{ὑπόθεσιν} ~~αὐτοδουκνίει~~ τοῦ ἔθεδε το
ἀσχεματικῶς ἀπαράδειγμα: Μὴ ποῦ νὰ φανταστῆς εἶναι
ἄλογο με φτερά με ἀρκετὴ σαφήνεια ὡστόσο δὲν
θα μὴ πορῶσαι νὰ φανταστῆς, οὔτε νὰ νοήσῃς εἶναι
λόγο χωρὶς ἀσχεμῶν καὶ ὡς εἶναι ἀληθινὴ σαφῆ καὶ
διακριτικῶς ^{ἐννοία} στὸν μῶσο ~~τοῦ~~ Παράφοια δὲν θα
μὴ πορῶσαι νὰ φανταστῆς, ~~⊗~~ οὔτε νὰ νοήσῃς, νὰ
μὴν ὑπάρχει Θεός.

κατὸ αὐτὸν, δέχεται τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Θεοῦ ἀσχεμῶν
καθὼς ἦταν ἀρκετῶς εὐπροσέμενος αὐτὸ τῆς ἀεὶ ἀληθινῆς

της εδοχής του. Αυτό χαρακτηρίζεται από αδιαφορία
σχολιαστές του ως «φάρμακός» καθώς παραμένει
να αδιαφορείται από τον αρχικό σκοπό του,
να διαφύγει από το ερωτηστικό αέρι.

Τέλος, χρησιμοποιεί την μέθοδο «ερωτηστική» στο άτομα
υποθέτοντας αρχικά πως δεν τον δημιουργήσε ο Θεός.
Στη συνέχεια ~~απ~~ υποστηρίζει πως αν δεν ευθύνεται
ο Θεός για την ύπαρξη του, τότε ευθύνεται,
κάποιος άλλος ~~όν~~ (άνθρωπος, ζωο^ς) ή ο ίδιος του ο
εαυτός κατόπιν, καθώς πως είναι δημιουργήματα του
εαυτού του. Ολοκληρώνει τον υδολογισμό του στηριζόμενος
στο εδιχείρημα ~~τη~~ σχέσης «ατελειότητας», αιτίου - αιώσε^ς
ματος (το αίτιο είναι τέλει ~~σε~~ σε σχέση με το αιώσε^ς
αυτού δημιουργεί). Καταλήγει πως δεν είναι ο ίδιος
τέλειος, άρα δεν μπορεί να του ανήκει η Θέση του
δημιουργού. Συμπερασματικά, ο Θεός υπάρχει και είναι
ο αληθινός δημιουργός του!

Η αδόξηση την ύπαρξης του Θεού στο φιλοσο-
φικό του έργο ήταν αρκετά σημαντική έως και
αναγκασό.

Αρχικά, η ύπαρξη του Θεού ~~δεν~~ τέλειος δημιουργία
ήταν ο μόνος τρόπος για να αιώσει ^{της} ~~αδ~~
~~του~~ ^{αμφισβήτησης} που είχε θέσει στον πρώτο στοχασμό
για την ύπαρξη των ~~θεο~~ μαθηματικών (που συνεδέχεται
στην ύπαρξη των ~~α~~ υδικών ~~α~~ αρχαίων που είναι
αντικείμενο των μαθηματικών).

Επίσης, η ύπαρξη του ~~δεν~~ αέρι μεν ήταν μια
θερηγώδη και βέβαιη γνώση, αλλά ταυτόχρονα ~~ή~~ ήταν
και αδιερεύνητη καθώς η ίδια του η ύπαρξη ήταν

αδωροσύνη. Συνεπώς, σύμφωνα με τον αρωτοαρχικό του στόχο (να θεμελιωθεί κάτι ακριβές και σαφές) έφραζε ^{αναζητείται την αλήθεια από} να ~~καταδείξει~~ ^{καίτι} αώερο, αιώνιο και τέλει, δηλαδή τον Θεό.

Επιπλέον, η αωόδειξη του Θεού στον δυλογισμό του συνδέφρε στο να μπορεί να δικαιολογηθεί την «φύση» της ύπαρξής του ως ατέλειον.

Τέλος, εντάσσοντας το έργο του Ντεκάρτ σε ιστορικό πλαίσιο συνειδητοποιούμε πως ο φιλόσοφος άνηκε σε μια εποχή (μετά τον μεσαίωνα) όπου η θρησκευτική δύναμη της εκκλησίας κυριαρχούσε στην κοινωνία. Επομένως όχι μόνο ήταν αδύνατο για τον ίδιο να ξεφύγει από της δογματικές αωοιθήσεις αλλά ταυτόχρονα μόνο έτσι δεν θα θεωρούνταν ερετικώς και ένοχος για να υψώσει «κυριότητες» της εκκλησίας.

Προσώρακό, μέσα στην ~~την~~ αναζήτηση για την θεμελίωση μιας βεβαιότητας και ~~για~~ για την εξήγηση της φύσης του εαυτού μου, θεωρώ μια αναγκαιότητα την εισαγωγή του Θεού.

Όπως και ο Ντεκάρτ κρίνω την αναζήτηση για μια βέβαιη, αντικειμενική πραγματικότητα ένα αντικείμενο για την καθαρή λογική και όχι για «αωταθείς» πληροφορίες όπως είναι ο δογματισμός (που στηρίζεται σε μια βέβαιη και μη αωόεδωμένη υφιστάμενη γνώση και όχι σε λογικά συμπεράσματα).

Επίσης, η έννοια της ~~ατέλειας~~ ατέλειας στην φύση του εαυτού μου φράζει να οριστεί αωο ξεκαθάρα για ~~την~~ την ύπαρξή της. Η έννοια τελειότητας

(στην αλληλ
σελίδα)

Α.Μ.

Έτος

Επώνυμο

Σαπφίς

Όνομα

Ηλίας

Μάθημα

Εξεταστική περίοδος

Καθηγητής

δημοσιολογικά ορίζεται ως κάτι που δεν έχει έδαφος
σε τίποτα. Επομένως σε ^{μία} πρώτη ματιά όπως είναι
ατέλειες εν. Οστόσο, αυτό ~~που~~ είναι συναρπαστική
αξιοσημείωτο για την ανθρώπινη φύση είναι πως
στην πραγματικότητα αυτό που κάνει την ζωή μας
συναρπαστική ιδιαιτεία και κάτι τόσο ενδιαφέρον είναι
η ίδια η ατέλεια της. Χωρίς κάτι να μας δώσει
δεν θα υπήρχε νόημα να δοκιμάσουμε αυτό το
ταξίδι. ~~Ευνοερασματικά ποιών, αφού ~~απολαύω~~ και έχω~~
~~αυτό το ταξίδι μαζί σου και ~~είμαστε~~ είμαστε εγείς αυτοί~~
~~που του δίνουν τον χαρακτήρα κατέλιες,~~
* Ευνοερασματικά ποιών, ~~α~~ ίσως η ατέλειότητά μου
να είναι η ίδια ^{που} η ατέλεια!

Τέλος, δεν είναι εύκολο δευοισμένος πως θα
καταφέρουμε θεμελιώσουμε ~~στην~~ την πραγματικότητα στην
ομοία ζωή ως ~~με~~ ^{κάτι} ~~απλά~~ αντικειμενικό, ~~αλλά~~ ^{ήτε με την}
~~είδος~~ εισαγωγή του Θεού, ήτε χωρίς την παρέμβασή του.

Όπως ανέφερε ο συγγραφέας Martin Gardner σε
ένα από τα βιβλία του: «Δεν θα μεταφέρουμε να
~~οποιαδήποτε~~ βεβαλώσουμε και ~~να μεταφέρουμε~~ να μεθούμε
για τον μέσο έγω από «εμάς», όπως η γάτα μου
δεν θα μεταφέρει να μάθει ποτέ τι κρύβεται
από αόρατο το ηλεκτρονόμο του υδρολογιστή στο αόρατο
κείμενο». Ο στόχος ^ή ~~είναι~~ γάτος, ανεξάρτητα με το αν
γέρει ή όχι ~~από~~ ^{απολαμβάνει} να ~~κάνει~~ ^{κάνει} κείμενο άσυντο
μοσώς ~~είναι~~ ^{είναι} όπως διαφέρει ή έχει
αόρατα χρώματα και επειδή δεν διαφέρουμε από αόρατο
αυτό αφού αντί για ηλεκτρονόμο έχουμε τα μυστήρια
του σύμπαντος! ~~Το~~ Το μόνο δίχτυο άσυντο είναι αόρατο
~~το~~ να τα εξερευνήσουμε αυτά τα μυστήρια είναι
διασκεδαστικά, είναι άμορφο, και εξαιρετικά συνομιλητικά!